

A VÓS, MON NUMEN

Com Ausiàs March, us escric amb cesura,
puix que ets aquell, al·lot de qui saviesa
pas trobaré, si menys amb la censura,
doncs son amor, és esclat de tendresa.
Us estime, però d'intel·ligent,
insuficient, el temps és un instant,
i per això, mon cor qui fou latent ,
ara us sent, privat de cap espant.

Llur judici, menyspreu sofisticat,
ans àdhuc res, car jo plena de seny,
de mant n'és gens ço un mer disbarat
impossible de cercar en l'areny.
Qui tot plegat, emmudit pel soroll,
nostre batec venç tostemps lausengier,
antany potent, ara aital tornat foll,
replegada als teus braços com nier.

Vós món sencer, us gaudisc amb plaer
vós perfecció, ésser omnipotent
vós eixerit, del saber escaient,
a vós escric, dolç fruit de l'albarzer.